

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Terezy Kučerové v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní třída 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 8. 2024, č. j. 10.04-000033/24-0003, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2025, č. j. 8 A 77/2024-63,

t a k t o :

- I. Zmeškání lhůty k předložení plné moci udělené žalobkyní advokátovi k jejímu zastupování v řízení o kasační stížnosti **se n e p r o m í j í**.
- II. Lhůta k předložení plné moci udělené stěžovatelkou advokátovi k jejímu zastupování v řízení o kasační stížnosti **se n e p r o d l u Ź u j e**.
- III. Kasační stížnost **se o d m í t á**.
- IV. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- V. Žalobkyni **se v r a c í** soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 30. 4. 2025 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) směřující proti výše označenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „napadený rozsudek“ a „městský soud“).

[2] Usnesením ze dne 12. 5. 2025, č. j. 4 As 90/2025-12, Nejvyšší správní soud stěžovatelku vyzval mimo jiné k doložení splnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem, resp. doložení, že sama má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) ve lhůtě 15 dnů od doručení uvedeného usnesení. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 16. 5. 2025 a konec lhůty tak připadl na 31. 5. 2025.

[3] Podáním ze dne 30. 5. 2025, doručeným soudu dne 2. 6. 2025, požádala stěžovatelka o prodloužení lhůty k doložení splnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem, tedy k předložení plné moci udělené advokátovi k jejímu zastupování v řízení o kasační stížnosti. Tuto žádost odůvodnila tím, že dne 27. 5. 2025 požádala Českou advokátní komoru o určení advokáta k tomuto zastupování. K uvedenému podání připojila kopii žádosti a podacího lístku.

[4] S ohledem na popsané skutečnosti Nejvyšší správní soud vyhověl stěžovatelčině žádosti usnesením ze dne 12. 6. 2025, č. j. 4 As 90/2025-24, a prodloužil lhůtu k předložení plné moci udělené jí advokátovi pro řízení o kasační stížnosti o 3 týdny od doručení tohoto usnesení. Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 24. 6. 2025 a konec stanovené lhůty tak připadl na 15. 7. 2025.

[5] Podáním ze dne 16. 7. 2025, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 18. 7. 2025, stěžovatelka sdělila, že jí žalovaná rozhodnutím ze dne 4. 7. 2025, č. j. 10.04-00065/25-0002, neurčila advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu dle § 18c zákona o advokacii. Stěžovatelka toto rozhodnutí žalované označila za nicotné s tím, že se proti němu hodlá soudně bránit. Současně požádala o prominutí zmeškání lhůty k předložení plné moci pro řízení o kasační stížnosti podle usnesení ze dne 12. 6. 2025, č. j. 4 As 90/2025-24 a o další prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené jí advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Také sama doplnila blanketní kasační stížnost.

[6] Stěžovatelka ve výše uvedeném podání ze dne 16. 7. 2025 uvádí, že za vážný omluvitelný důvod, pro který žádá o prominutí zmeškání lhůty k předložení plné moci udělené jí advokátovi ve smyslu § 40 odst. 5 s. ř. s., považuje neurčení advokáta žalovanou k její žádosti a odmítnutí jejího zastupování členy České advokátní komory.

[7] Podle § 40 odst. 5 s. ř. s., *nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Žádost je třeba podat do dvou týdnů po odpadnutí překážky a je třeba s ní spojit zmeškaný úkon. Lhůtu určenou soudem může obdobně předseda senátu také prodloužit.*

[8] Nejvyšší správní soud však stěžovatelkou uváděný důvod za vážný omluvitelný důvod, pro který by jí měl prominout zmeškání lhůty k předložení plné moci udělené jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nepovažuje. Stěžovatelce muselo být zřejmé nejen z dřívějších výzev a poučení Nejvyššího správního soudu (mimo jiné z usnesení č. j. č. j. 4 As 90/2025-12), že nedoložení splnění podmínky řízení spočívající v zastupování advokátem představuje nedostatek v podmínkách řízení. Tato skutečnost je však nepochybně stěžovatelce dobře známa, neboť je opakovanou a velmi častou účastnicí řízení o svých kasačních stížnostech u Nejvyššího správního soudu, jak je známo tomuto soudu z jeho úřední činnosti (jen za období od 1. 1. 2025 do 31. 7. 2025 podala kasační stížnost ve 30 věcech, jak Nejvyšší správní soud ověřil ve své databázi na www.nssoud.cz; z toho až na výjimky všechny směřovaly proti rozhodnutím správních soudů ve věcech, v nichž na straně žalované vystupuje, shodně jako nyní, Česká advokátní komora).

[9] Z uvedeného je zřejmé, že stěžovatelka je znala řízení o kasační stížnosti a je si vědoma požadavku na povinné zastoupení v tomto řízení. Tudíž určení advokáta žalovanou pro ni není jedinou možností, jak získat právní zastoupení. Stěžovatelka by proto neměla spoléhat výlučně na rozhodnutí žalované o její žádosti k určení advokáta, ale pokusit se v mezidobí vyhledat advokáta ke svému zastupování v řízení o kasační stížnosti v průběhu rozhodování žalované o její žádosti. Naopak, s ohledem na lhůtu stanovenou (a posléze také prodlouženou) Nejvyšším správním soudem a zásadu, podle níž ochrana práv náleží těm, kdo o ně dbají, je nutné, aby stěžovatelka aktivně činila kroky k vyhledání svého zástupce, a nikoliv jen pasivně vyčkávala výsledku řízení o její žádosti u žalované. Nadto, pokud stěžovatelce žalovaná neurčila advokáta k jejímu zastupování již rozhodnutím ze dne 4. 7. 2025, č. j. 10.04-00065/25, aniž stěžovatelka současně tvrdí, že jí toto rozhodnutí nebylo doručeno před 16. 7. 2025 (kdy učinila žádost o prominutí zmeškání lhůty, která měla uplynout dne 15. 7. 2025 – viz výše), pak zřejmě měla časový prostor k doložení splnění uvedené podmínky řízení spočívající v předložení plné moci ve lhůtě k tomu soudem stanovené (do 15. 7. 2025). Vážný omluvitelný důvod k prominutí zmeškání lhůty k doložení splnění podmínky povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti tudíž Nejvyšší správní soud neshledává.

[10] Zbývá dodat, že zcela nerozhodné je stěžovatelčino přesvědčení, že výše zmíněné rozhodnutí žalované (které není nyní předmětem přezkumu) je nicotné, jakož i její tvrzení, že se proti němu opět hodlá bránit soudní cestou. Tyto skutečnosti důvod pro prominutí zmeškání lhůty a posléze její opětovné prodloužení založit nemohou. Nejvyšší správní soud současně nemohl přehlédnout, že již původní rozhodnutí žalované (kterého se týká předmět nynějšího řízení) se týkalo neurčení advokáta žalovanou pro zastupování žalobkyně v jiném soudním řízení. Takto by však stěžovatelka *ad absurdum* mohla podávat opravné prostředky donekonečna v začarovaném kruhu; to se ostatně již děje.

[11] S ohledem na shora uvedené tudíž Nejvyšší správní soud stěžovatelce zmeškání lhůty k předložení plné moci udělené jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti neprominul (I. výrok tohoto usnesení). V takovém případě pak nemohl vyhovět ani její navazující žádosti o prodloužení již prodloužené lhůty k doložení splnění uvedené podmínky řízení, neboť tuto žádost učinila až poté, co soudem stanovená a prodloužená lhůta (podle usnesení č. j. 4 As 90/2025-24) již uplynula. Z povahy věci lhůtu, která uplynula, již prodloužit nelze (II. výrok tohoto usnesení).

[12] Nejvyšší správní soud tudíž dospěl k závěru, že stěžovatelka nesplnila povinnost vyplývající z § 105 odst. 2 s. ř. s., neboť na výzvu soudu nedoložila, že sama má vysokoškolské právnické vzdělání zvláštním zákonem vyžadované pro výkon advokacie, ani nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení.

[13] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003-19).

[14] Jelikož nedostatek zastoupení stěžovatelky představuje nedostatek v podmínkách řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, Nejvyšší správní soud stěžovatelčinu kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl (III. výrok tohoto usnesení). O tomto důsledku nesplnění soudem uložené povinnosti ve lhůtě k tomu určené přitom byla stěžovatelka řádně poučena.

[15] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta (IV. výrok usnesení).

[16] Podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, *byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*. Stěžovatelka zaplatila soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti, která byla odmítnuta, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení tohoto soudního poplatku ve výši 5.000 Kč, jak je uvedeno v V. výroku tohoto usnesení. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2025

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu